Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 64.803 van 26 februari 1997

A. 72.352/VI-13.555

In zake : **GILLET** Lucien,
route de Bethomont 263
6687 Bertogne,

tegen :

de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Luxemburg.

DE VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,

Gezien het op 5 december 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Lucien GILLET de nietigverklaring vordert van :

"1. de beslissing van 3 oktober 1996, waarvan hem op 4 oktober 1996 kennis is gegeven en luidens welke de overheid besluit hem in het belang van de dienst in zijn ambt te schorsen gedurende een maand;

2. de beslissing van 24 oktober 1996, waarvan hem op 28 oktober 1996 kennis is gegeven en luidens welke de overheid de schorsing van verzoeker in het belang van de dienst bevestigt tot 2 november 1996;

3. de beslissing van 31 oktober 1996, waarvan hem dezelfde dag kennis is gegeven en waarbij de overheid de schorsing in zijn ambt in het belang van de dienst verlengt met ingang van 3 november 1996";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging van de voornoemde handelingen vordert;

Gezien de nota met opmerkingen van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevr. DAGNELIE, eerste auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van de artikelen 93 en 94 van de algemene procedureregeling en van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding;

Gelet op de beschikking van 29 januari 1997 waarbij de indiening van het verslag wordt gelast en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 17 februari 1997 om 14.30 uur;

Gelet op de kennisgeving van deze beschikking en van het verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. M.-Cl. DELVIGNE, loco Mr. E. DUVIEUSART, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. M. DETRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. DAGNELIE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten relevant zijn voor het geding :

1. OP 17 september 1996 schrijft de heer NORRENBERG, directeur-generaal bij het Ministerie van het Waals Gewest, directoraat-generaal sociale actie en gezondheid, afdeling gezondheid en infrastructuur, directie controle en inspectie, het volgende aan de heer LEDENT, lid van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg :

" Ik zou uw aandacht willen vestigen op de aanhoudende functionele stoornissen in de diensten geestelijke gezondheidszorg van Aarlen en Bastogne en die verband houden met de heer Lucien GILLET.

Het is niet de eerste keer dat mijn dienst in dit verband waarschuwingen krijgt, maar de laatste maanden zet een samenloop van vaststellingen uit verschillende hoeken me ertoe aan u te verzoeken om op te treden; ik denk hiermee ook de wens van de meeste leden van deze 2 diensten weer te geven.

De moeilijkheden houden verband met de persoonlijkheid van de heer GILLET en zijn handelwijze op professioneel gebied, maar ook met het gebrek aan controle, en zelfs bestraffing door zijn meerderen.

Naast de verschillende geruchten die niet geobjectiveerd konden worden, reageren de verschillende beroepsmensen die mijn inspectiedienst binnen en buiten de dienst heeft ontmoet, in het algemeen door te weigeren nog patiënten door te sturen naar de heer GILLET, omdat ze zijn beroepsmatige aanpak ongeschikt en zelfs gevaarlijk vinden, vooral voor jonge adolescenten die in een crisis verkeren of psychologische moeilijkheden ondervinden. Er wordt hem eensgezind onder meer het volgende verweten : betrokkene bewaart onvoldoende afstand tijdens de therapie, en overschrijdt bepaalde grenzen, dramatisering, inderhaast geven van adviezen zonder voorafgaande evaluatie, het gevoel van onbehagen van de jongeren die in therapie "opgenomen" zijn, de ongerustheid van sommige ouders, het afnemen van patiënten van de dienst geestelijke gezondheidszorg ten voordele van zijn eigen betaalpraktijk.

Bovendien doet het gebrek aan betrouwbaarheid van de heer GILLET, dat door talrijke plaatselijke beroepsmensen is vastgesteld, wantrouwen

ontstaan, wat zeer schadelijk is voor alle leden van de diensten waarvan u de organiserende instantie bent.

Onder deze omstandigheden en na eventueel overleg van mijn dienst met uw inspectiedienst, verzoek ik u de heer GILLET zo snel mogelijk uit de diensten geestelijke gezondheidszorg te verwijderen, en dit zeker vóór 1 januari 1997, omdat mijn dienst na deze datum de personeelskosten die hem betreffen niet meer voor zijn rekening neemt".

2. Na deze waarschuwing vraagt de provincie-griffier op 26 september 1996 aan geneesheer HOSTELARD, hoofdgeneesheer-directeur van de provinciale dienst geestelijke gezondheidszorg, hem een "uitvoerig gemotiveerd advies zoals omschreven in de procedure 'schorsing in het belang van de dienst'" te bezorgen.

3. Op 3 oktober 1996 schorst de bestendige deputatie Lucien GILLET in zijn ambt in het belang van de dienst voor de duur van een maand.

Deze beslissing verwijst naar de brief van directeur-generaal NORRENBERG van 17 november 1996 en naar het advies van de hiërarchische meerderen van verzoeker. Dit vormt de eerste bestreden handeling. Hiervan wordt aan belanghebbende kennis gegeven, waarbij de mogelijkheid wordt vermeld om beroep in te stellen bij de raad van beroep. Er wordt hem medegedeeld dat zijn hiërarchische meerderen de opdracht gekregen hebben de inspectiedienst van het Ministerie van het Waals Gewest te ontmoeten om een verslag op te maken.

4. Tijdens zijn zitting van 23 oktober 1996 brengt de raad van beroep een ongunstig advies uit over de schorsing van Lucien GILLET.

Dit advies is als volgt gemotiveerd :

" Aangezien de raad van beroep vaststelt dat de bestendige deputatie haar beslissing van 3 oktober 1996 heeft genomen op grond van een brief van

17 september 1996 van de heer D. NORRENBERG, directeur-generaal sociale actie en gezondheid bij het Waals Gewest, aan dhr. D. LEDENT, lid van de bestendige deputatie, en na het advies van de hiërarchische meerderen van de heer Lucien GILLET te hebben gehoord;

Aangezien de verwijten die in de voornoemde brief tegen de heer Lucien GILLET worden geuit, door hun formulering van een ernstige situatie getuigen, kan de raad van beroep enkel betreuren dat ze niet gestaafd zijn door enig schriftelijk verslag of bewijskrachtig document;

Aangezien de raad van beroep enkel kan vaststellen dat het schriftelijk, uitvoerig gemotiveerd advies van de hiërarchische meerderen van de heer Lucien GILLET niet in het dossier voorkomt, bevindt hij zich bijgevolg in de onmogelijkheid om de klachten tegen belanghebbende objectief te beoordelen".

5. Op 24 oktober 1996 bevestigt de bestendige deputatie de schorsing in het belang van de dienst tot 2 november 1996, "overwegende dat de vermelde feiten ernstig lijken, dat de getroffen maatregel de ambtenaar geenszins benadeelt en beperkt is in de tijd, dat het gaat om een bewarende maatregel". Ze dringt erop aan dat de onderzoekscommissie haar conclusies of eerste conclusies voorlegt op de volgende vergadering.

Van deze beslissing, die de tweede bestreden handeling vormt, wordt verzoeker kennis gegeven op 28 oktober 1996.

6. Op 24 oktober 1996 wordt het verslag van de vergadering van 15 oktober 1996 van de adviesraad van de dienst geestelijke gezondheidszorg van Bastogne doorgestuurd naar de provinciegriffier. De werkgroep onderstreept dat samenwerking met Lucien GILLET steeds moeilijker wordt omdat hij weigert de noodzakelijke inlichtingen over zijn eigen activiteiten en beschikbare tijd mede te delen. Ze meldt dat verontrustende geruchten over de kwaliteit van de interventies die

belanghebbende buitenshuis verricht, geleidelijk tot de dienst zijn doorgedrongen. Ze konden niet geverifieerd worden door getuigenissen, omdat het beroepsgeheim en de vertrouwelijkheid werden aangevoerd. Nadat Lucien GILLET echter had toegegeven dat hij in zijn praktijk klanten ontving die naar het begeleidingscentrum waren doorgezonden, "heeft het team de bevolking en de reputatie van de dienst beschermd, waardoor ze verplicht was te werken zonder een beroep te kunnen doen op de medewerking van de heer GILLET".

7. Op 31 oktober 1996 beslist de bestendige deputatie dat Lucien GILLET vanaf 3 november 1996 in het belang van de dienst in zijn ambt geschorst blijft.

Deze nieuwe beslissing is als volgt gemotiveerd :

" Rekening houdend met de evolutie van het onderzoek, gegeven het feit dat :

- de vermelde feiten ernstig lijken,
- verschillende opmerkingen zijn geformuleerd en opgetekend in het verslag van de adviesraad van de dienst geestelijke gezondheidszorg van Bastogne van 15 oktober 1996,
- dezelfde ongerustheid zou zijn geuit bij de dienst geestelijke gezondheidszorg van Aarlen op 25 oktober 1996".

Van deze beslissing, die de derde omstreden handeling vormt, wordt aan verzoeker kennis gegeven bij brief van 31 oktober 1996.

8. Uit het administratief dossier blijkt dat op de dag dat de omstreden handelingen zijn vastgesteld, de ontmoetingen die gepland waren tussen mevr. GUILLAUME, inspectrice van het directoraat-generaal sociale actie en gezondheid van het Ministerie van het Waals Gewest, twee ambtenaren van de algemene

inspectie van de provincie en geneesheer HOSTELARD, hoofdgeneesheer-directeur van de dienst geestelijke gezondheidszorg van de provincie Luxemburg, om verslag uit te brengen over het geval Lucien GILLET, nog niet hadden plaatsgevonden;

Overwegende dat het besluit dat de verwerende partij op 24 oktober 1996 heeft genomen als gevolg van het beroep dat verzoeker overeenkomstig artikel 111 van het administratief statuut van het niet-onderwijzend personeel van de provincie Luxemburg dat op 27 juni 1996 door de provincieraad is aangenomen en op 23 september 1996 is goedgekeurd, bij de raad van beroep ingesteld heeft tegen de beslissing van 3 oktober 1996 van de bestendige deputatie, waarbij hij in het belang van de dienst in zijn ambt geschorst werd gedurende één maand, en als gevolg van het gunstige advies van deze raad, de schorsing in het belang van de dienst tot 2 november 1996 heeft bevestigd; dat het zich in de plaats heeft gesteld van de eerste bestreden handeling, zodat het beroep dat hiertegen is ingesteld, wegens doelloos kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat uit artikel 111 van het statuut blijkt dat het instellen van een beroep bij de raad van beroep moet voorafgaan aan het instellen van een beroep tot nietigverklaring van de oorspronkelijke beslissing om een schorsing in het belang van de dienst op te leggen, maar dat zulks niet het geval is wanneer het gaat om een verlenging van deze maatregel, daar het beroep bij de raad van beroep in dit geval noodzakelijkerwijs facultatief is, omdat het afhangt van het aanbrengen van nieuwe feiten, waarvan niet zeker is dat ze zullen plaatsvinden; dat het besluit van 31 oktober 1996 een beslissing was om een reeds bestaande schorsing te handhaven en verzoeker niet verplicht was de raad van beroep te adiëren voordat hij

zijn beroep tot nietigverklaring tegen deze handeling instelde;

Overwegende dat het feit dat de motivering van de beslissingen van 24 en 31 oktober 1996 licht verschilt, niet nadelig is voor hun gezamenlijk onderzoek, en dit des te minder daar tussen beide een samenhang bestaat, omdat de vernietiging van de beslissing waarbij verzoeker in het belang van de dienst geschorst werd, moest leiden tot de vernietiging van de beslissing om de schorsing te verlengen, welke laatste beslissing voortbouwt op de eerste; dat hieruit volgt dat het beroep ontvankelijk is wat het tweede en het derde onderwerp betreft;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan machtsoverschrijding, aan dwaling omtrent de feiten en aan een gebrek aan motivering; dat hij in hoofdzaak aanvoert dat de bestendige deputatie haar beslissing genomen heeft op grond van de brief van directeur-generaal NORRENBERG van 17 september 1996, die zich op zijn beurt waarschijnlijk gebaseerd heeft op een niet medegedeeld verslag van de inspectrice mevr. GUILLAUME, zonder de juistheid van de feiten te controleren;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan het feit dat hij niet gehoord is vóór zijn schorsing in het belang van de dienst, en aan de schending van de rechten van verdediging; dat hij hoofdzakelijk doet gelden dat hij niet gehoord is vóór de bestendige deputatie de twee eerste bestreden handelingen vastgesteld had, dat het aan de raad van beroep voorgelegde dossier enkel de voornoemde brief van directeur-generaal NORRENBERG en de beslissing van de bestendige deputatie van 3 oktober 1996 bevatte, en dat de beslissing van 31 oktober 1996 gewag maakt van nieuwe

elementen, zoals een lopend onderzoek en het verslag van de adviesraad, die ofwel niet zijn medegedeeld ofwel louter beweringen bevatten, waarover hij nooit uitleg heeft kunnen verstrekken;

Overwegende, wat de twee middelen samen betreft, dat wanneer de overheid een ernstige maatregel treft of een maatregel die een personeelslid schade berokkent, ze verplicht is nauwgezet te onderzoeken of de feiten die in aanmerking kunnen worden genomen, echt gebeurd zijn; dat zulks het geval is wanneer, zoals in het onderhavige geval, de schorsing in het belang van de dienst, zelfs zonder inhouding van wedde, gegrond is op een ongunstige beoordeling van het gedrag van verzoeker en hem daardoor morele schade berokkent; dat behalve in de gevallen waar de feiten zijn vastgesteld door de overheid zelf of onbetwistbaar zijn, of nog indien het belang van de dienst of de openbare orde dringend moet worden beschermd, de overheid verplicht is het personeelslid te horen teneinde de juistheid van de hem ten laste gelegde feiten te controleren; dat geen enkele van deze veronderstellingen in het onderhavige geval bewaarheid wordt :

- de verwerende partij heeft zelf niets vastgesteld;

- de feiten die ze in aanmerking heeft genomen "lijken ernstig", maar zijn zeker niet onbetwistbaar, zó dat ze zelfs getracht heeft contact op te nemen met de inspectie van het directoraat-generaal sociale actie en gezondheid om een verslag op te stellen over het geval van verzoeker;

- en er wordt geen bijzondere dringende noodzakelijkheid aangevoerd noch vastgesteld, daar de brief die de maatregel heeft veroorzaakt, dateert van

17 september 1996, terwijl de eerste schorsingsmaatregel op 3 oktober 1996 is genomen;

dat hieruit volgt dat de overheid de feiten niet als vaststaande kon beschouwen zonder de juistheid ervan nauwkeurig na te gaan en zonder verzoeker vooraf te horen; dat, wat de tweede bestreden handeling betreft, het horen vóór de raad van beroep niet van dien aard is dat het deze conclusie ontkracht, want ze kon enkel betrekking hebben op onvolledige en vage elementen die voorkwamen in het dossier, dat enkel een brief van directeur-generaal NORRENBERG bevatte; dat, wat de derde bestreden handeling betreft, die gewag maakt van dezelfde elementen alsook van de opmerkingen van de adviesraad, vaststaat dat ze niet is voorafgegaan door een hoorzitting; dat bijgevolg de twee eerste middelen kennelijk gegrond zijn;

Overwegende dat er geen grond bestaat om de overige middelen te onderzoeken die, gesteld dat ze gegrond zijn, niet kunnen leiden tot een ruimere vernietiging, evenmin als de vordering tot schorsing, die wegens de vernietiging van de bestreden handelingen doelloos is geworden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :

- de beslissing van 24 oktober 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg waarbij de schorsing van Lucien GILLET in zijn ambt in het

belang van de dienst tot 2 november 1996 wordt bevestigd;

- de beslissing van 31 oktober 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luxemburg, waarbij de schorsing van Lucien GILLET in zijn ambt in het belang van de dienst wordt verlengd met ingang van 3 november 1996.

Artikel 2.

Het verzoekschrift wordt voor het overige afgewezen.

Artikel 3.

Er bestaat geen grond meer om te beslissen over de vordering tot schorsing.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zesentwintig februari 1900 zesennegentig door :

de Hr. ANDERSEN, kamervoorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Chr. MALCORPS. **R. ANDERSEN.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**